

sentlige, at man har ment at burde tilstræbe en Ordning, hvorved man — med Bibeholdelse af Navigationsskolerne som Privatskoler — vil søge overført nogle af de Fordele, Statsnavigationsskolen vilde rumme, paa Privatskolerne, uden dog at indlade sig paa det for Staten i økonomisk Henseende uvelige Eksperiment, en Overgang til Statsskoler betyder.

Det har i saa Henseende navnlig været Udvalget magtpaaliggende at søge at anvisé Veje, ad hvilke det vilde være muligt uden uoverkommelige pekuniære Ofre for Staten at betage Navigationsskolevirksomheden sin Karakter af Forretningsdrift, og Udvalget mener herved at burde tilstræbe en Ordning, der regulerer Skolernes hele Økonomi ved at indføre Bestemmelser om Godkendelse af Skolernes Budget m. m., samt paa at ordne Navigationsskolelærernes Forhold paa nogenlunde tilsvarende Maade som ved en Statsskole baade, for saa vidt angaar deres Antagelse og Afskedigelse, hvilken da vil udkræve Administrationens Billigelse, og med Hensyn til deres Lønningsforhold, f. Eks. derved, at der garanteres Navigationsskolelærerne en vis Minimumsløn. Dette vilde vel kunne betyde en Forøgelse af Statens Udgifter til Navigationsundervisningen, men i Betragtning af de ændrede og forøgede Krav, der efter Udvalgets Udkast til Lov om Eksaminer for Skibsførere og Styrmand m. m. stilles til saavel Navigatorstanden som Navigationsskolerne, vil nogen Forøgelse af Statens Bidrag formentlig ikke anses urimelig.

Af det anførte vil fremgaa, at Udvalget har lagt megen Vægt paa Navigatorernes teoretiske Undervisning. En fyldestgørende Uddannelse vil dog i intet Tilfælde kunne opnaas, medmindre Navigatorerne have erhvervet sig grundig praktisk Uddannelse ved Søfart. Medens der efter den nugældende Ordning vel i alle Tilfælde udkræves Søfart for at opnaa Sønæringsbevis, er Søfart kun nødvendig for Ret til at indstille sig til de højere nautiske Eksaminer. For Udbyttet af den teoretiske Undervisning vil det imidlertid være af overordentlig Betydning, at Navigatorerne have faret til Søs inden Undervisningens Paabegyndelse, og det har efter Udvalgets Formening en saadan Betydning, at dette bør være en nødvendig Betingelse for at kunne indstille sig til enhver af de tvungne nautiske Eksaminer. Man har derhos anset det for praktisk, at hele den obligatoriske Søfart falder forud for den teoretiske Undervis-

nings Paabegyndelse, saaledes at Sønæringsbevis vil kunne erhverves straks efter Eksamen. Det vil herved opnaas, at Navigatorerne straks efter endt Eksamen ville kunne komme til Søs og paabegynde den Fart, Næringsbeviset giver Adgang til, og saaledes straks faa praktisk Anvendelse for deres Kundskaer. En saadan Ordning muliggør ogsaa en mere ensartet Bedømmelse af Navigatorernes Søfart, derved at denne Bedømmelse vil blive overladt til Navigationsskolerne og Navigationsdirektøren, medens den efter den nuværende Ordning foretages af de forskellige Magistrater og Politimestre. For den største af de tvungne nautiske Eksaminer, Skibsførerekskens Vedkommende har man dog ikke ment at burde foreslaa en saadan Ordning.

Som omtalt har ogsaa Spørgsmaalet om Revision af den nugældende Sønæringslov af 25. Marts 1892 i længere Tid staaet paa Dagsordenen, og der er fra forskellig Side blevet fremsat Krav om Ændringer af adskillige af Bestemmelserne i nævnte Lov. Saaledes har Dansk Sejlskibsrederi-Forening med Tilslutning af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart fremsat Krav om Udvidelse af Lovens Grænser for den indskrænkede Fart, saaledes at hele Østersøen indbefattes under denne Fart. Fællesrepræsentationen har endvidere henledet Opmærksomheden paa Savnet af Regler om Føringen af større søgaaende Lægtre og har rejst Spørgsmaalet om Betimeligheden af, at der indføres Bestemmelser om gentagne Synsprøver samt Høreprøver og Lægetilsyn for Besætningerne. Maskinpassernes Organisation (Maskinist-Foreningen) har derhos andraget om Udvidelse af Maskinpassernes Virksomhedsomraade saaledes, at der aabnes Maskinpasserne Adgang til at passe Maskinen i Dampskibe i noget større Omfang end tidligere.

Allerede en Imødekomelse af disse Krav, hvortil der efter Udvalgets Skøn i hvert Fald for en Del kunde være Anledning, vilde nødvendig gøre Ændringer i Sønæringsloven. Men ogsaa andre Ændringer i denne Lov maa efter Udvalgets Optatelse anses for paakrævede.

Emanationen af Lov Nr. 116 af 12. April 1911 om Eksaminer for Skibsmaskinister m. m. har saaledes nødvendig gjort nye Bestemmelser i Sønæringsloven, hvorved der tilvejebringes den fornødne Overensstemmelse mellem de sønæringsretlige Regler om Maskinbetjeningen og den nævnte Lovs Ekskensbestemmelser for Maskinisterne, og Udvalgets Forslag til